

Από τη Γραμματική της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας

Μηδεια
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Το Ἄρθρο

ΑΡΣΕΝΙΚΟ	ΘΗΛΥΚΟ	ΟΥΔΕΤΕΡΟ
ὁ τοῦ τῷ τόν ῶ	ἡ τῆς τῇ τῇν ῶ	τὸ τοῦ τῷ τὸ ῶ
οἱ τῶν τοῖς τούς ῶ	αἱ τῶν ταῖς τάς ῶ	τὰ τῶν τοῖς τὰ ῶ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΒΡΑΧΕΑ ΦΩΝΗΗΝΤΑ	ΜΑΚΡΑ ΦΩΝΗΗΝΤΑ	ΔΙΧΡΟΝΑ ΦΩΝΗΗΝΤΑ
ε, ο	η, ω <u>οι, αι, ει, ευ, αυ, ου, ηυ, υι</u>	α, ι, υ

όλες οι δίφθογγοι είναι μακρές

εκτός από το οι, αι

οι οποίες όταν βρίσκονται ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΛΕΞΗΣ* θεωρούνται ΒΡΑΧΕΪΕΣ

* εκτός από τις καταλήξεις της ευκτικής και των επιρρημάτων

οι οποίες παραμένουν μακρές

ΚΑΝΟΝΑΣ 1 Η ΠΡΟΠΑΡΑΛΗΓΟΥΣΑ ΠΑΙΡΝΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΟΞΕΙΑ π.χ. πόλεμος, ἄνθρωπος, θάλασσα	ΚΑΝΟΝΑΣ 2 ΟΤΑΝ Η ΛΗΓΟΥΣΑ ΕΙΝΑΙ ΒΡΑΧΕΙΑ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΛΗΓΟΥΣΑ ΜΑΚΡΑ ΤΟΤΕ Η ΠΑΡΑΛΗΓΟΥΣΑ ΠΑΙΡΝΕΙ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΗ π.χ. κῆπος, χῶρος ναῦται χῶραι
ΚΑΝΟΝΑΣ 3 ΤΟ Ε ΚΑΙ ΤΟ Ο (ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΟΙ ΒΡΑΧΕΙΕΣ ΣΥΛΛΑΒΕΣ) ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΟΞΕΙΑ π.χ. τόπος, δέκα, μέρα, θεός, θεοί	ΚΑΝΟΝΑΣ 4 ΟΤΑΝ Η ΛΗΓΟΥΣΑ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΑ Η ΠΑΡΑΛΗΓΟΥΣΑ ΠΑΙΡΝΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΟΞΕΙΑ π.χ. κώμη, κήποις
ΚΑΝΟΝΑΣ 5 ΟΤΑΝ Η ΛΗΓΟΥΣΑ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΑ Ο ΤΟΝΟΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΑΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΠΑΡΑΛΗΓΟΥΣΑ [ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΤΑ ΕΙΣ –ΕΩΣ*] π.χ. Ὀμήρου, διδασκάλων * ἡ πόλις ∅ τῆς πόλεως	ΚΑΝΟΝΑΣ 6 ΟΤΑΝ ΕΝΑ ΟΝΟΜΑ ΤΟΝΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΟΞΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΝΙΚΟΥ ΣΤΗ ΛΗΓΟΥΣΑ, ΤΟΤΕ Η ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ, ΑΙΓΙΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΛΗΤΙΚΗ ΕΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ, ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΟΞΕΙΑ Π.Χ. ἡ τιμή, τὴν τιμήν, ὦ τιμῇ αἱ τιμαί, τάς τιμάς, ὦ τιμαὶ
ΚΑΝΟΝΑΣ 7 Η ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΙ ΔΟΤΙΚΗ ΠΤΩΣΗ ΟΤΑΝ ΤΟΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΛΗΓΟΥΣΑ ΚΑΙ Η ΛΗΓΟΥΣΑ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΑ ΤΟΤΕ ΠΑΙΡΝΕΙ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΗ π.χ. τῶν Θεῶν, τοῦ ποιητοῦ, τοῖς ἀγαθοῖς	ΚΑΝΟΝΑΣ 8 ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΣΥΛΛΑΒΗ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΑΙΡΕΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΝΙΖΕΤΑΙ ΠΑΙΡΝΕΙ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΗ π.χ. τιμάω - τιμῶ ποιέομεν - ποιούμεν ἐπιμελές - ἐπιμελεῖς
ΚΑΝΟΝΑΣ 9 ΤΟ –Α ΤΩΝ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ ΣΤΗ ΛΗΓΟΥΣΑ ΕΙΝΑΙ ΒΡΑΧΥ π.χ. τὸ χῶμα, τὰ δῶρα	ΚΑΝΟΝΑΣ 10 ΤΟ –Α ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΚΛΙΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΒΡΑΧΥ ΑΝ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ –Α ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΥΜΦΩΝΟ [ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ –Ρ-] π.χ. ἡ γλῶσσα, ἡ πείνα
ΚΑΝΟΝΑΣ 11 ΤΟ –Α ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΚΛΙΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΟ ΑΝ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ –Α ΥΠΑΡΧΕΙ ΦΩΝΗΝ Η –Ρ- π.χ. ἡ χώρα, ἡ αἰώρα [ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ: ἡ γραῖα, ἡ μυῖα, ἡ μαῖα, ἡ μοῖρα, ἡ πεῖρα, ἡ σφαῖρα, ἡ σφῦρα]	ΚΑΝΟΝΑΣ 12 ΤΟ –ΑΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΚΛΙΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΟ π.χ. τῆς γλώσσας, τῆς εὐσεβείας

ΚΑΝΟΝΑΣ 13 ΤΟ –Α ΤΩΝ ΤΡΙΤΟΚΛΙΤΩΝ ΣΤΗ ΛΗΓΟΥΣΑ ΕΙΝΑΙ ΒΡΑΧΥ π.χ. τὸν ἀγῶνα, τὸν κλητῆρα	ΚΑΝΟΝΑΣ 14 ΤΟ –ΑΣ ΤΩΝ ΤΡΙΤΟΚΛΙΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΒΡΑΧΥ π.χ. τοὺς σωτῆρας, τοὺς σωλῆνας
ΚΑΝΟΝΑΣ 15 ΤΟ –Α ΤΩΝ ΘΗΛΥΚΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΟ π.χ. ἡ ὥραία, τὴν ὥραϊαν	ΚΑΝΟΝΑΣ 16 ΤΟ –Α ΤΩΝ ΘΗΛΥΚΩΝ ΤΡΙΤΟΚΛΙΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΒΡΑΧΥ ΣΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ, ΑΙΠΙΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΛΗΤΙΚΗ ΕΝΙΚΟΥ π.χ. ἡ βαθεῖα, τὴν βαθεῖαν, ᾧ βαθεῖα
ΚΑΝΟΝΑΣ 17 ΤΟ –Ι ΤΗΣ ΔΟΤΙΚΗΣ ΕΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΛΙΣΗΣ ΕΙΝΑΙ ΒΡΑΧΥ π.χ. τῷ σωλῆνι, τῷ κλητῆρι, τοῖς ἀνδριᾶσι	ΚΑΝΟΝΑΣ 18 ΣΤΑ ΣΥΓΚΟΠΤΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΛΙΣΗΣ ΤΟ –Α ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΗΓΟΥΣΑΣ ΣΤΗ ΔΟΤΙΚΗ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ ΕΙΝΑΙ ΒΡΑΧΥ π.χ. τοῖς πατράσι, ταῖς γαστράσι

ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

ΨΙΛΗ παίζουν οι περισσότερες λέξεις που αρχίζουν από **●ΩΝΗΕΝ** ή **ΔΙ●ΘΟΓΓΟ**.

ΔΑΣΕΙΑ παίζουν:

1. όσες λέξεις αρχίζουν από - **ύ** - και - **ῥ** -
2. οι τύποι του άρθρου [εκτός από την κλητική]
3. τα αριθμητικά **εἶς, ἐν ἑξ, ἐπτά, ἑκατό** και τα παράγωγά τους
4. οι εξής τύποι της προσωπικής αντωνυμίας: **ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς / ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς**
5. η κτητική αντωνυμία **ἡμέτερος / ὑμέτερος**
6. οι δεικτικές ανωνυμίες **οὗτος, αὕτη** και **ὁδε, ἥδε**
7. οι αόριστες αντωνυμίες **ἕτερος, ἑκάτερος, ἕκαστος**
8. όλες οι αναφορικές αντωνυμίες: **ὅς, ὅστις, οἷος** κ.λπ
9. οι παρακάτω λέξεις:

Α

Ἄδης, ἅγιος, ἄβρος, ἅμα, ἅμαξα, ἄδρος, αἶμα, ἁμαρτάνω, ἅπας, ἅπαζ, ἄλυσις, ἄρπάζω, ἄρπαζ, ἀψίς, ἄπτω, ἀπαλός, ἄλας, Ἀλικαρνασσός, ἀπλοῦς, ἄρμα, ἄλωνίζω, ἀρμόζω, ἀγνίζω.

Ε

ἔδρα, εἶργω, εἵμαρμένη, Ἑλλάς, Ἑλένη, ἔρμα, ἔνεκα, ἐξῆς, ἔρπω, ἔπομαι, ἔλκω, ἔτοιμος, ἐλίσσω, ἔλκος, ἐορτή, εὐρίσκω, ἔλος, , ἔως, ἐστιῶ, ἐταῖρος, εἶλως, Ἑλικών, ἐκουσίως, ἐκών, ἐρμηνεύω, Ἑκάβη, Ἑκάτη.

Η

Ἥλιος, ἡμέρα, ἦλος, ἦττα, ἦπαρ, Ἥρα, ἦρως, ἦλιξ, ἡμερος, ἡνία, ἦσυχος, ἡλικία, ἦδη, ἡδονή, ἦκιστα, ἡγοῦμαι, ἦττων, ἡμισυς, ἡδύς, Ἥφαιστος, Ἡρακλῆς.

Ι

ἵππος, ἴνα, ἱερός, ἴστημι, ἴσταμαι, ἱλαρός, , ἱμάς, , ἱέραξ, ἱκανός, ἰδρύω, ἱκεσία, ἱστορώ, ἱστορία.

Ο

ὅμοιος, ὁμοῦ, ὁδός, ὄρκος, ὄπλον, ὄρμαθός, ὄρμος, ὄριον, ὄρμη, ὅμως, ὅσιος, ὀπλή, Ὅμηρος, ὀρίζω, ὄρος, ὅτε, ὅταν, ὄλος.

Ω

ὥρα, ὠριμος, ὠραίος, ὤς, ὦδε.

ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Βασικές μονοσύλλαβες λέξεις που δεν τονίζονται

Ὁ, ἦ, οἶ, αἶ, [άρθρα], εἰς, ἐς ἐκ, ἐν, εἰ, ὥς, οὐ, οὐκ, οὐχ

Μονοσύλλαβες λέξεις που παίρνουν περισπωμένη

οὔν, αὖ, εὖ, φῶς, πῦρ, γῆ, μνᾶ, γραῦς, πλοῦς, γλαῦξ, ναῦς, οὔς, ποῦ [ερωτηματικό], πῶς [ερωτηματικό], νοῦς, δρῦς.

Κύρια ονόματα που παίρνουν περισπωμένη

Ξενοφῶν, Κῦρος, Ἑρμῆς, Ἀθηνᾶ, Ζεῦς

Οι λέξεις που ξεκινούν με δίφθογγο

παίρνουν το πνεῦμα στο δεύτερο στοιχείο της διφθόγγου

εἰκόνα, αὐτός, εὐχή, εἶχον

ΟΙ ΚΛΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Α' ΚΛΙΣΗ	Β' ΚΛΙΣΗ	Γ' ΚΛΙΣΗ
Από τη Γραμματική § 86 - 91	Από τη Γραμματική § 94 - 99	Από τη Γραμματική § 103 - 140

Α' ΚΛΙΣΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Αρσενικά σε -ας, -ης / Θηλυκά σε -α, -η

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΚΛΙΣΗΣ ΑΡΣΕΝΙΚΩΝ ΣΕ -ΑΣ ΚΑΙ -ΗΣ

ὁ	νεανίας ¹	ὁ	ἀγρότης	ὁ	Ἀτρείδης
τοῦ	νεανίου	τοῦ	ἀγρότου	τοῦ	Ἀτρείδου
τῷ	νεανίᾳ	τῷ	ἀγρότῃ	τῷ	Ἀτρείδῃ
τὸν	νεανίαν	τὸν	ἀγρότην	τὸν	Ἀτρείδην
ῶ	νεανία	ῶ	ἀγρότα	ῶ	Ἀτρείδῃ ³

οἱ	νεανίαι	οἱ	ἀγρόται	οἱ	Ἀτρεῖδαι
τῶν	νεανιῶν ²	τῶν	ἀγροτῶν ²	τῶν	Ἀτρειδῶν ²
τοῖς	νεανίαις	τοῖς	ἀγρόταις	τοῖς	Ἀτρεΐδαις
τοῖς	νεανίας ¹	τοῖς	ἀγρότας ¹	τοῖς	Ἀτρεΐδας ¹
ῶ	νεανίαι	ῶ	ἀγρόται	ῶ	Ἀτρεΐδαι

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Η κατάληξη **-ας** σε οποιαδήποτε πτώση είναι μακρόχρονη.
2. Η γενική και δοτική Ενικού και Πληθυντικού όταν τονίζονται στη λήγουσα και αυτή είναι μακρά, τότε παίρνει περισπωμένη.
3. Η κλητική ενικού σχηματίζεται σε **-η** [και όχι σε **-α**]
 Α) **ΜΟΝΟ** τα εθνικά ονόματα ῶ Πέρσα, ῶ Σκύθα
 Β) τα ονόματα που λήγουν σε **-άρχης, -μέτρης, -πώλης, -τρίβης, -ώνης**.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΚΛΙΣΗΣ ΘΗΛΥΚΩΝ ΣΕ -Α ΚΑΙ -Η

ή	πολιτεία ⁷	ή	τράπεζα ⁶	ή	τιμή
τῆς	πολιτείας ⁴	τῆς	τραπέζης	τῆς	τιμῆς ⁵
τῇ	πολιτεία	τῇ	τραπέζη	τῇ	τιμῇ
τήν	πολιτείαν	τήν	τράπεζαν	τήν	τιμήν
ᾧ	πολιτεία ⁸	ᾧ	τράπεζα ⁸	ᾧ	τιμή

αἱ	πολιτεῖαι	αἱ	τράπεζαι	αἱ	τιμαί
τῶν	πολιτειῶν ⁵	τῶν	τραπεζῶν ⁵	τῶν	τιμῶν ⁵
ταῖς	πολιτεῖαις	ταῖς	τραπέζαις	ταῖς	τιμαῖς ⁵
τάς	πολιτείας ⁴	τάς	τραπέζας ⁴	τάς	τιμάς ⁴
ᾧ	πολιτεῖαι	ᾧ	τράπεζαι	ᾧ	τιμαί

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

4. Η κατάληξη **-ας** σε οποιαδήποτε πτώση είναι μακρόχρονη.
5. Η γενική και δοτική Ενικού και Πληθυντικού όταν τονίζονται στη λήγουσα και αυτή είναι μακρά, τότε παίρνει περισπωμένη.
6. Στα θηλυκά που λήγουν σε **-α** αν πριν από το **-α** **υπάρχει οποιοδήποτε σύμφωνο εκτός από το -ρ** τότε το **-α** είναι **βραχύ** και στη γενική και δοτική Ενικού μετατρέπεται σε **μακρό -η**.
7. Στα θηλυκά που λήγουν σε **-α** αν πριν από το **-α** **υπάρχει φωνήεν ή -ρ** τότε το **-α** είναι **μακρό** και παραμένει σε όλες τις πτώσεις.
8. Το **-α** ης κατάληξης στην **αιτιατική και κλητική Ενικού** είναι **μακρό ή βραχύ ανάλογα με το τι είναι στην ονομαστική**.

Β' κλίση ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Αρσενικά και Θηλυκά σε -ος / Ουδέτερα σε -ον

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΚΛΙΣΗΣ ΑΡΣΕΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΗΛΥΚΩΝ ΣΕ -ΟΣ

ὁ	πόλεμος	ἡ	ἔλαφος
τοῦ	πολέμου	τῆς	ἐλάφου
τῷ	πολέμῳ	τῇ	ἐλάφῳ
τόν	πόλεμον	τήν	ἐλαφον
ὦ	πόλεμε	ὦ	ἐλαφε

οἱ	πόλεμοι	αἱ	ἔλαφοι
τῶν	πολέμων	τῶν	ἐλάφων
τοῖς	πολέμοις	ταῖς	ἐλάφοις
τούς	πολέμους	τάς	ἐλάφους
ὧ	πόλεμοι	ὧ	ἐλαφοι

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΚΛΙΣΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ ΣΕ -ΟΝ

τό	χωρίον	τά	χωρία
τοῦ	χωρίου	τῶν	χωρίων
τῷ	χωρίῳ	τοῖς	χωρίοις
τό	χωρίον	τά	χωρία
ὧ	χωρίον	ὧ	χωρία

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

- ➡ Τα αρσενικά και θηλυκά της Β' κλίσης έχουν τις ίδιες καταλήξεις.

Η Γ' ΚΛΙΣΗ ΤΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Η Γ' ΚΛΙΣΗ ΤΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΟΝΟΜΑΤΑ
ΑΡΣΕΝΙΚΑ, ΘΗΛΥΚΑ ΚΑΙ ΟΥΔΕΤΕΡΑ

ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΤΤΟΣΥΛΛΑΒΑ¹ ΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΔΥΟ ΒΑΣΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ.
ΦΩΝΗΕΝΤÓΛΗΚΤΑ² ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝÓΛΗΚΤΑ³.

Ι. ΦΩΝΗΕΝΤÓΛΗΚΤΑ

-ως / -ως	⇒	ό ἥρως, ὁ Τρώς	⇒	Καταληκτικά μορόθεμα ⁴
-υς / -υος	⇒	ὁ βότρυς, ὁ ἰχθύς, ἡ δρυς *	⇒	Καταληκτικά μορόθεμα
-ις / -εως		ἡ δύναμις, ἡ πόλις **		
-υς / -εως	⇒	ὁ πέλεκυς	⇒	Καταληκτικά διπλόθεμα ⁵
-υ / -εως		τό ἄστυ		
-ευσ / -εως		ὁ βασιλεύς, ὁ ἀλιεύς ***		Καταληκτικά μορόθεμα
-ους / οος	⇒	ὁ νοῦς, ὁ βοῦς	⇒	Καταληκτικά μορόθεμα
-αυς / -αος		ἡ γρᾶς		Καταληκτικά μορόθεμα
-ω / ους	⇒	ἡ ἡχώ	⇒	Ἀκατάληκτα διπλόθεμα

Παρατηρήσεις

- * Στα ουσιαστικά αυτά η **Αιτιατική** σχηματίζεται με **-ν** ⇒ τόν βότρυ**ν**, τόν ἰχθύ**ν**.
Η **Κλητική ενικού** σχηματίζεται **χωρίς κατάληξη** ⇒ ὦ βότρυ, ὦ ἰχθύ.
Οι **μονοσύλλαβοι** τύποι και η **Αιτιατική Πληθυντικού** **αν τονίζεται στη λήγουσα** παίρνουν **περισπωμένη** ⇒ ἡ δρυς, τὰς δρυς, τοὺς ἰχθύς.
- ** Στα ουσιαστικά αυτά η **Αιτιατική** σχηματίζεται με **-ν** ⇒ τήν δύναμιν, τήν πόλιν, τόν πέλεκυν.
- *** Στα ουσιαστικά αυτά το **-υ** του χαρακτήρα αποβάλλεται πριν από φωνήεν ⇒ ὁ βασιλεύς / τοῦ βασιλέως.
Στα ουσιαστικά αυτά η **Κλητική Ενικού** είναι ίδια με το θέμα της ονομαστικής **χωρίς το -ς** ⇒ ὦ βασιλεῦ, ὦ βοῦ.
Οι **συνηρημένοι** τύποι **περισπώνται** ⇒ οἱ βασιλεῖς, τῷ βασιλεῖ.

ΙΙ. ΣΥΜΦΩΝÓΛΗΚΤΑ

¹ Έχουν στη Γενική Ενικού μια συλλαβή περισσότερη.

² Όσα έχουν χαρακτήρα φωνήεν [τοῦ ἥρω - ος]

³ Όσα έχουν χαρακτήρα σύμφωνο [τοῦ κόρακ - ος]

⁴ Όσα έχουν κατάληξη -ς [ἡρώς, ἰχθύς]

⁵ Έχουν διαφορετικό θέμα στη γενική [ἡ πόλις / τῆς πόλεως]. Αν το θέμα λήγει σε μακρόχρονο φωνήεν λέγεται **ισχυρό**. Αν λήγει σε βραχύχρονο λέγεται **αδύνατο**.

Διακρίνονται σε δύο κατηγορίες:
ΑΦΩΝΟΛΗΚΤΑ – ΗΜΙΦΩΝΟΛΗΚΤΑ.

Τα **ΑΦΩΝΟΛΗΚΤΑ** διακρίνονται σε:

- ✿ Ουρανικόληκτα [χαρακτήρας: κ, γ, χ]
- ✿ Χειλικόληκτα [χαρακτήρας: π, β, φ]
- ✿ Οδοντικόληκτα [χαρακτήρας: τ, δ, θ]

Τα **ΗΜΙΦΩΝΟΛΗΚΤΑ** διακρίνονται σε:

- ✿ Ενρινόληκτα [χαρακτήρας: ν]
- ✿ Υγρόληκτα [χαρακτήρας: λ, ρ]
- ✿ Σιγμόληκτα [χαρακτήρας: σ]

Α Φ Ω Ν Ο Λ Η Κ Τ Α

ΟΥΡΑΝΙΚΟΛΗΚΤΑ

- ό κόραξ / του κόρακος ⇒ Καταληκτικά μορόθεμα
ή πτέρυξ / της πτέρυγος ⇒ Καταληκτικά μορόθεμα
ό ὄνυξ / του ὄνυχος ⇒ Καταληκτικά μορόθεμα

ΧΕΙΛΙΚΟΛΗΚΤΑ

- ό γυψ / του γυπός ⇒ Καταληκτικά μορόθεμα
ό ἄραψ / του ἄραβος ⇒ Καταληκτικά μορόθεμα

ΟΔΟΝΤΙΚΟΛΗΚΤΑ

[με χαρακτήρα απλό τ, δ, θ]

- ό τάπηξ / του τάπητος ⇒ Καταληκτικά
μορόθεμα
ή πατρίς / της πατρίδος ⇒ Καταληκτικά
μορόθεμα
ό ὄρνις / του ὄρνιθος ⇒ Καταληκτικά
μορόθεμα

ΟΔΟΝΤΙΚΟΛΗΚΤΑ

[με θέμα -ντ]

- ό ἱμάς / του ἱμάντος ⇒ Καταληκτικά
μορόθεμα
ό γίγας / του γίγαντος ⇒ Καταληκτικά
μορόθεμα
ό ὀδούς / του ὀδόντος ⇒ Καταληκτικά
μορόθεμα

ΟΔΟΝΤΙΚΟΛΗΚΤΑ

Ακατάληκτα Διπλόθεμα [με θέμα -ντ]

ὁ γέρων / τοῦ γέροντος ⇒ Ακατάληκτα
διπλόθεμα

ΟΔΟΝΤΙΚΟΛΗΚΤΑ

ουδέτερα ακατάληκτα [με χαρακτήρα -α]

τό κτήμα / τοῦ κτήματος ⇒ Ακατάληκτα
μονόθεμα

Παρατηρήσεις

Στα ουσιαστικά αυτά η Αιτιατική σχηματίζεται χωρίς -ν ⇒ τόν κόρακα, τόν γῦπα, τόν λέοντα. Εξαιρούνται τα βαρύτονα ⁶ οδοντικόληκτα που έχουν κατάληξεις: -ιδος, -ιτος, -ιθος ⇒ τόν ὄρνιν, τήν χάριν.

Τα βαρύτονα οδοντικόληκτα σε -ων και -ας, το οξύτονο ⁷ τυραννίς και το ουσιαστικό ὁ παῖς σχηματίζουν την Κλητική ενικού χωρίς κατάληξη, μόνο με το θέμα τους ⇒ ὦ γέρον, ὦ γίγαν, ὦ τυραννί, ὦ παῖ.

ΗΜΙΦΩΝΟΛΗΚΤΑ

ΕΝΡΙΝΟΛΗΚΤΑ ΜΟΝΟΘΕΜΑ

ἡ ἀκτίς / τῆς ἀκτίνος ⇒ Καταληκτικά
ὁ Τιτάν / τοῦ Τιτᾶνος ⇒ Ακατάληκτα
ὁ Ἕλλην / τοῦ Ἑλλήνος ⇒ Ακατάληκτα
ὁ χειμών / τοῦ χειμῶνος ⇒ Ακατάληκτα

ΕΝΡΙΝΟΛΗΚΤΑ ΔΙΠΛΟΘΕΜΑ

ὁ ποιμήν / τοῦ ποιμένος ⇒ Ακατάληκτα
ὁ ἡγεμών / τοῦ ἡγεμόνος ⇒ Ακατάληκτα
ὁ γείτων / τοῦ γείτονος ⇒ Ακατάληκτα

ΥΓΡΟΛΗΚΤΑ

ὁ κλητήρ / τοῦ κλητῆρος ⇒ Μονόθεμα
Ακατάληκτα
ὁ ἰχώρ / τοῦ ἰχώρος ⇒ Μονόθεμα
Ακατάληκτα
τό νέκταρ / τοῦ νέκταρος ⇒ Μονόθεμα
Ακατάληκτα

⁶ Όσα τονίζονται στην παραλήγουσα: ὁ ὄρνις, ἡ χάρις.

⁷ Τονίζεται στη λήγουσα.

ΥΓΡΌΛΗΚΤΑ

ὁ ἀθήρ / τοῦ ἀθέρος ⇒ Διπλόθεμα Ἀκατάληκτα

ὁ ῥήτωρ / τοῦ ῥήτορος ⇒ Διπλόθεμα Ἀκατάληκτα

Παρατηρήσεις στα Ενρινόληκτα και Υγρόληκτα

- Τα φωνήεντα –α και –ι μπροστά από το χαρακτήρα -ν των ονομάτων που λήγουν σε -ις και -αν είναι μακρόχρονα ⇒ τῆς ακτῖνος, τοῦ πελεκᾶνος.
- Η Κλητική είναι ίδια με την Ονομαστική ⇒ ὦ Ἕλλην, ὦ ἀκτίς, ὦ ποιμήν, ὦ ἡγεμών κ.λπ.
- Τα βαρύτονα διπλόθεμα σε -ων και -ωρ σχηματίζουν την Κλητική ενικού ὅμοια με το αδύνατο θέμα ⇒ ὦ ῥήτορ, ὦ γεῖτον, ὦ Ἰάσον.

ΥΓΡΌΛΗΚΤΑ ΣΥΓΚΟΠΤΌΜΕΝΑ⁸

ὁ πατήρ / τοῦ πατρός ⇒ Διπλόθεμα
Ἀκατάληκτα

ὁ ἀνὴρ / τοῦ ἀνδρός ⇒ Διπλόθεμα
Ἀκατάληκτα

Παρατηρήσεις στα Συγκοπτόμενα

- Σχηματίζουν την κλητική Ενικού ὅμοια με το αδύνατο θέμα τονιζόμενο στην αρχική συλλαβή ⇒ ὦ πάτερ, ὦ θύγατερ, ὦ Δήμητερ [εκτός από το όνομα γαστήρ ⇒ ὦ γαστήρ]

ΣΙΓΜΌΛΗΚΤΑ

ΑΡΣΕΝΙΚΆ ΑΚΑΤΆΛΗΚΤΑ σε –ής / -ους

ὁ Σωκράτης / τοῦ Σωκράτους ⇒ Διπλόθεμα
Ἀκατάληκτα

ΑΡΣΕΝΙΚΆ ΑΚΑΤΆΛΗΚΤΑ σε –κλῆς / -κλέους

ὁ Περικλῆς / τοῦ Περικλέους ⇒ Ἀκατάληκτα

ΟΥΔΈΤΕΡΑ ΑΚΑΤΆΛΗΚΤΑ σε -ος / -ους

τό βέλος / τοῦ βέλους ⇒ Ἀκατάληκτα

ΟΥΔΈΤΕΡΑ ΑΚΑΤΆΛΗΚΤΑ σε -ας / -έως

τό κρέας / τοῦ κρέως ⇒ Ἀκατάληκτα

ΟΥΔΈΤΕΡΑ ΑΚΑΤΆΛΗΚΤΑ σε -ας / -ατος

τό πέρας / τοῦ πέρατος ⇒ Ἀκατάληκτα

⁸ Χάνουν το -ε του θέματος στη Γενική και Δοτική Ενικού και στη Δοτική Πληθυντικού.

ΒΑΣΙΚΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΤΗΣ Γ' ΚΛΙΣΗΣ	ΒΑΣΙΚΑ ΑΝΩΜΑΛΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΤΗΣ Γ' ΚΛΙΣΗΣ
<u>ὁ ἀνὴρ</u> ὁ ἀνὴρ οἱ ἄνδρες τουῦ ἀνδρός τῶν ἀνδρῶν τῷ ἀνδρί τοῖς ἀνδράσι τόν ἄνδρα τούς ἄνδρας ὦ ἄνερ ὦ ἄνδρες <u>ἡ γυνή</u> ἡ γυνή αἱ γυναῖκες τῆς γυναικός τῶν γυναικῶν τῇ γυναικί ταῖς γυναιξί τήν γυναῖκα τὰς γυναῖκας⁹ ὦ γύναι ὦ γυναῖκες <u>ὁ πατήρ</u> ὁ πατήρ οἱ πατέρες τουῦ πατρός τῶν πατέρων τῷ πατρί τοῖς πατράσι τόν πατέρα τούς πατέρας ὦ πάτερ ὦ πατέρες <u>ἡ μήτηρ</u> ἡ μήτηρ αἱ μητέρες τῆς μητρός τῶν μητέρων τῇ μητρὶ ταῖς μητράσι τήν μητέρα τὰς μητέρας ὦ μήτερ ὦ μητέρες	<u>τό πῦρ</u> τό πῦρ τά πυρά τουῦ πυρός τῶν πυρῶν τῷ πυρί τοῖς πυροῖς τό πῦρ τά πυρά ὦ πῦρ ὦ πυρά <u>ἡ ναῦς</u> ἡ ναῦς αἱ νῆες τῆς νεώς¹⁰ τῶν νεῶν τῇ νηί ταῖς ναυσί τήν ναῦν τὰς ναῦς ὦ ναῦ ὦ νῆες <u>ἡ χεῖρ</u> ἡ χεῖρ αἱ χεῖρες τῆς χειρός τῶν χειρῶν τῇ χειρί ταῖς χερσί τήν χεῖρα τὰς χεῖρας ὦ χεῖρ ὦ χεῖρες

⁹ Το -ι και το -α στη λήγουσα της Γ' Κλίσης είναι βραχύχρονα.

¹⁰ Όχι νεώς γιατί ο κανονικός τύπος της λέξης είναι νηός [αντιμεταχώρηση §62,5].

ΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ ΤΗΣ Β' ΚΛΙΣΗΣ

- Με τη βοήθεια της Γραμματικής σας [§ 158] να κλίνετε τα επίθετα
ὁ ἀγαθός, ἡ ἀγαθή, τὸ ἀγαθόν
- Με τη βοήθεια της Γραμματικής σας [§ 158] να κλίνετε τα επίθετα
ὁ λαμπρός, ἡ λαμπρά, τὸ λαμπρόν και τα επίθετα ὁ, ἡ ἐνδοξος, τὸ
ἐνδοξον

ΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ ΤΗΣ Γ' ΚΛΙΣΗΣ

- Με τη βοήθεια της Γραμματικής σας [§ 169] να κλίνετε τα
επίθετα ὁ εὐθύς, ἡ εὐθεία, τὸ εὐθύ
- Με τη βοήθεια της Γραμματικής σας [§ 172] να κλίνετε τα
επίθετα ὁ ἅπας, ἡ ἅπασα, τὸ ἅπαν
- Με τη βοήθεια της Γραμματικής σας [§ 174] να κλίνετε τα
επίθετα ὁ ἄκων, ἡ ἄκουσα, τὸ ἄκον
- Με τη βοήθεια της Γραμματικής σας [§ 181] να κλίνετε τα
επίθετα ὁ, ἡ σαφής, τὸ σαφές
- Με τη βοήθεια της Γραμματικής σας [§ 181] να κλίνετε τα
επίθετα ὁ, ἡ ἐλεήμων, τὸ ἐλέημον

ΑΝΩΜΑΛΑ ΕΠΙΘΕΤΑ

- Με τη βοήθεια της Γραμματικής σας [§ 184] να κλίνετε τα επίθετα
ὁ πολὺς, ἡ πολλή, τὸ πολὺ
- Με τη βοήθεια της Γραμματικής σας [§ 184] να κλίνετε τα επίθετα
ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα

ΤΑ ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ

1. Παραθετικά σε -ώτερος -ώτατος

- αν πριν την κατάληξη υπάρχει βραχύ φωνήεν (ε, ο)
νέος - νεώτερος - νεώτατος
- τα δευτερόκλιτα επίθετα σε -ιος, -ικος, -ιλος, -ιμος, -ινος
ἄγιος - ἀγιώτερος - ἀγιώτατος
λογικός - λογικώτερος - λογικώτατος
- τα δευτερόκλιτα επίθετα ἔγκριτος, εὐχαρις, ἐπίχαρις
- τα δευτερόκλιτα επίθετα σε -αρος, -ανος, -αλος, -ατος
ικανός - ικανώτερος - ικανώτατος
ἀπαλός - ἀπαλώτερος - ἀπαλώτατος
- τα δευτερόκλιτα επίθετα σε -υρος, -υλος
γλαφυρός - γλαφυρώτερος - γλαφυρώτατος

2. Παραθετικά σε -ότερος -ότατος

- αν πριν την κατάληξη υπάρχει μακρό φωνήεν (η, ω, δίφθογγος)
μυρός - μωρότερος - μωρότατος
- αν πριν την κατάληξη υπάρχει θέσει μακρά συλλαβή
ἐνδοξος - ἐνδοξότερος - ἐνδοξότατος
- όσα επίθετα είναι σύνθετα με β' συνθετικό τις λέξεις
τιμή, νίκη, θυμός, ψυχή, λύπη, ύλη, κύρος, χυμός, κίνδυνος
ἐντιμος - ἐντιμότερος - ἐντιμότατος
φιλόνικος - φιλονικότερος - φιλονικότατος
Ⓢ τα επίθετα ἀνιαρός, τρανός
Ⓢ τα επίθετα κενός, στενός

<u>Παραθετικά σε -έστερος -έστατος</u> 1. τα επίθετα σε -ης, -ης ἀληθής - ἀληθεστερος - ἀληθέστατος 2. τα τριτόκλιτα επίθετα σε -ων, -ον (γεν. -ονος) εὐδαίμων - εὐδαιμονέστερος - εὐδαιμονέστατος τα δευτερόκλιτα επίθετα σε -ους εὖνους - εὐνούστερος - εὐνούστατος 4. τα επίθετα ἄκρατος, ἄσμενος, ἐρρωμένος, πένης	<u>Παραθετικά σε -ίστερος -ίστατος</u> τα επιθετα βλάξ, κλέπτης, ἄρπαξ, λάλος, πλεονέκτης <u>Παραθετικά σε -αίτερος -αίτατος</u> τα επίθετα παλαιός, ἴσος, ἴδιος, ὄφιος, σχολαῖος, γεραιός, εὐδῖος * φίλος - φίλτερος - φίλτατος
---	--

ΑΝΩΜΑΛΑ ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ

ΘΕΤΙΚΟΣ	ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ		ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ
αἰσχροῦς	ὁ, ἡ αἰσχίῳν	τὸ αἰσχίον	αἰσχιστος
ἐχθροῦς	ὁ, ἡ ἐχθίῳν	τὸ ἐχθιον	ἐχθιστος
ἡδύς	ὁ, ἡ ἡδίῳν	τὸ ἡδιον	ἡδιστος
καλός	ὁ, ἡ καλλίῳν	τό κάλλιον	κάλλιστος
μέγας	ὁ, ἡ μείζῳν	τὸ μείζον	μέγιστος
ῥάδιος	ὁ, ἡ ῥάῳν	τὸ ῥᾶον	ῥάστος
ταχύς	ὁ, ἡ θάττῳν	τό θᾶττον	τάχιστος
ἀγαθός	ὁ, ἡ ἀμείνῳν	τὸ ἄμεινον	ἄριστος
	ὁ, ἡ βελτίῳν	τό βέλτιον	βέλτιστος
	ὁ, ἡ κρείττῳν	τὸ κρείττον	κράτιστος
	ὁ, ἡ λῶν	τὸ λῶον	λῶστος
κακός	ὁ, ἡ κακίῳν	τὸ κάκιον	κάκιστος
	ὁ, ἡ χεῖρῳν	τὸ χεῖρον	χείριστος
μακρός	ὁ, ἡ μακρότερος		μακρότατος
μακρός			μήκιστος
μικρός	ὁ, ἡ μικρότερος	τὸ μικρότερον	μικρότατος
	ὁ, ἡ ἐλάττῳν	τὸ ἔλαττον	ἐλάχιστος
	ὁ, ἡ ἥττῳν	τὸ ἥττον	ἥκιστα (ἐπίρρ.)
ὀλίγος	ὁ, ἡ μείῳν	τὸ μεῖον	ὀλίγιστος
πολύς	ὁ, ἡ πλείῳν	τὸ πλεόν	πλεῖστος

Η ΚΛΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΥ ΒΑΘΜΟΥ

ΕΝΙΚΟΣ

ΟΝ.	ὁ, ἡ	βελτίων	τὸ	βέλτιον
ΓΕΝ.	τοῦ, τῆς	βελτιόνος	τοῦ	βελτιόνος
ΔΟΤ.	τῷ, τῇ	βελτίονι	τῷ	βελτίονι
ΑΙΤ.	τόν, τήν	βελτίονα / <u>βελτίω</u>	τὸ	βέλτιον
ΚΛ.	ῶ	βέλτιον	ῶ	βέλτιον

ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ

ΟΝ.	οἱ, αἱ	βελτιόνες / <u>βελτίους</u>	τὰ	βελτίονα / <u>βελτίω</u>
ΓΕΝ.	τῶν	βελτιόνων	τῶν	βελτιόνων
ΔΟΤ.	τοῖς, ταῖς	βελτίοσι	τοῖς	βελτίοσι
ΑΙΤ.	τούς, τάς	βελτιόνας / <u>βελτίους</u>	τὰ	βελτίονα / <u>βελτίω</u>
ΚΛ.	ῶ	βελτιόνες / <u>βελτίους</u>	ῶ	βελτίονα / <u>βελτίω</u>

ΤΑ ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ

Τα παραθετικά των επιρρημάτων είναι άκλιτα και ακολουθούν το σχηματισμό των αντίστοιχών τους επιθέτων. Για το Συγκριτικό έχουν την κατάληξη **-ΟΝ** και για τον Υπερθετικό την κατάληξη **-ΤΑ**.

Π.Χ.	ΘΕΤΙΚΟΣ	ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ	ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ
επίθετο	δίκαιος	δικαιότερος	δικαιότατος
επίρρημα	δικαίως	δικαιότερον	δικαιότατα
επίθετο	καλός	καλλίων	κάλλιστος
επίρρημα	καλῶς	κάλλιον	κάλλιστα
επίθετο	ῥάδιος	ῥᾶων	ῥάστος
επίρρημα	ῥαδίως	ῥᾶον	ῥάστα
επίθετο	κακός	κακίων	κάκιστος
επίρρημα	κακῶς	κάκιον	κάκιστα

ΑΝΩΜΑΛΑ ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ

ΘΕΤΙΚΟΣ	ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ	ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ
εὖ	ἄμεινον	ἄριστα
μάλα	μᾶλλον	μάλιστα

ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ

□ ἐγώ, σύ, οὗτος [ἐκεῖνος κ.λπ]

ἐγώ	σύ	οὗτος	αὕτη	τοῦτο
ἐγώ	σύ	οὗτος	αὕτη	τοῦτο
ἐμοῦ, μοῦ	σοῦ	τούτου	ταύτης	τούτου
ἐμοί, μοι	σοι	τούτῳ	ταύτῃ	τούτῳ
ἐμέ, μέ	σέ	τούτον	ταύτην	τοῦτο
ἡμεῖς	ὕμεις	οὗτοι	αὗται	ταῦτα
ἡμῶν	ὕμῶν	τούτων	τούτων	τούτων
ἡμῖν	ὕμῖν	τούτοις	ταύταις	τούτοις
ἡμᾶς	ὕμᾶς	τούτους	ταύτας	ταῦτα

ΔΕΙΚΤΙΚΕΣ

- οὗτος, αὕτη, τοῦτο
- ὅδε, ἥδε, τόδε [κλίνεται ὅπως το ἄρθρο με την προσθήκη του «δε» στο τέλος]
- ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο [κλίνεται ὅπως τα ουσιαστικά α' και β' κλίσης]
- τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε
- τοσόσδε, τοσηδε, τοσόνδε [κλίνεται ὅπως τα ουσιαστικά α' και β' κλίσης]
- τηλικόσδε, τηλικῆδε, τηλικόνδε

ΟΡΙΣΤΙΚΗ / ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ

- αὐτός, αὕτη, αὐτό
[η αντωνυμία **αὐτός, αὕτη, αὐτό** όταν συνοδεύεται από ἄρθρο σημαίνει **ο ἴδιος** ⇨ επαναληπτική]

ΚΤΗΤΙΚΕΣ

για ένα κτήτορα

- ἐμός, ἐμή, ἐμόν [κλίνεται ὅπως τα ουσιαστικά α' και β' κλίσης]
- σός, σή, σόν [κλίνεται ὅπως τα ουσιαστικά α' και β' κλίσης]

για πολλούς κτήτορες

- ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον [κλίνεται ὅπως τα ουσιαστικά α' και β' κλίσης]
- ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον [κλίνεται ὅπως τα ουσιαστικά α' και β' κλίσης]
- σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον [κλίνεται ὅπως τα ουσιαστικά α' και β' κλίσης]

ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΕΣ

□ τίς, τίς, τί

τίς	τί
τίς	τί
τίνος	τίνος
τίνι	τίνι
τίνα	τί
τίνες	τίνα
τίνων	τίνων
τίσι	τίσι
τίνας	τίνα

όταν
στις πλάγιες
πτώσεις
ο τόνος βρίσκεται
στο τί-
τότε πρόκειται
για την
ερωτηματική
αντωνυμία

ΑΟΡΙΣΤΕΣ

□ τίς, τίς, τί

τίς	τί
τίς	τί
τινός / του	τινός / του
τινί / τω	τινί / τω
τινά	τί
τινές	τινά
τινῶν	τινῶν
τισί	τισί
τινάς	τινά

- πότερος, ποτέρα, πότερον
- πόσος, πόση, πόσον
- ποῖος, ποῖα, ποῖον
- πηλίκος, πηλίκη, πηλίκον

[κλίνονται όπως τα ουσιαστικά α' και β' κλίσης]

ΕΠΙΜΕΡΙΣΤΙΚΕΣ

□ πᾶς, πᾶσα, πᾶν

πᾶς	πᾶσα	πᾶν
πᾶς	πᾶσα	πᾶν
παντός	πάσης	παντός
παντί	πάση	παντί
πάντα	πᾶσαν	πᾶν
πᾶς	πᾶσα	πᾶν
πάντες	πᾶσαι	πάντα
πάντων	πασῶν	πάντων
πᾶσι	πάσαις	πᾶσι
πάντας	πάσας	πάντα
πάντες	πᾶσαι	πάντα

- ἕκαστος, ἑκάστη, ἕκαστον
- ἑκάτερος, ἑκάτερα, ἑκάτερον
- ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο
- ἀμφότεροι, ἀμφότεραι, ἀμφότερα
- ἕτερος, ἑτέρα, ἕτερον
- οὐδέτερος, οὐδετέρα, οὐδέτερον

ΑΝΑΦΟΡΙΚΕΣ

□ ὅς, ἥ, ὅ

ὅς	ἥ	ὅ
ὅς	ἥ	ὅ
οὗ	ἥς	οὗ
ῶ	ἥ	ῶ
ὄν	ἥν	ὅ
οἷ	αἷ	ἄ
ῶν	ῶν	ῶν
οἷς	αἷς	οἷς
οὖς	ἄς	ἄ

□ ὅστις, ἥτις, ὅ,τι

ὅστις	ἥτις	ὅ,τι
ὅστις	ἥ	ὅ,τι
οὗτινος - ὅτου	ἥστινος	οὗτινος - ὅτου
ῶτινι - ὅτω	ἥτινι	ῶτινι - ὅτω
ὄντινα	ἥντινα	ὅ,τι
οἷτινες	αἷτινες	ἄτινα - ἄττα
ῶντινων	ῶντινων	ῶντινων
οἷστισι	αἷστισι	οἷστισι
οὖστινας	ἄστινας	ἄτινα - ἄττα

- ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ [κλίνεται ὅπως ἡ ὅς, ἥ, ὅ με την προσθήκη του –περ στο τέλος]
- ὅστις, ἥτις, ὅ,τι [κλίνεται ὅπως ἡ ὅς, ἥ, ὅ με την προσθήκη της ἀόριστης ἀντωνυμίας τίς – τίς - τί στο τέλος]
- ὁπότερος, ὁποτέρω, ὁπότερον [κλίνεται ὅπως τὰ οὐσιαστικά α' και β' κλίσης]
- ὅσος, ὅση, ὅσον [κλίνεται ὅπως τὰ οὐσιαστικά α' και β' κλίσης]
- ὁπόσος, ὁπόση, ὁπόσον [κλίνεται ὅπως τὰ οὐσιαστικά α' και β' κλίσης]
- οἷος, οἷα, οἷον [κλίνεται ὅπως τὰ οὐσιαστικά α' και β' κλίσης]
- ὁποῖος, ὁποῖα, ὁποῖον [κλίνεται ὅπως τὰ οὐσιαστικά α' και β' κλίσης]

ΝΟΙΕΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΨΙΛΗ ΚΑΙ ΝΟΙΕΣ ΔΑΣΕΙΑ

ΨΙΛΗ	ΔΑΣΕΙΑ
● ἐγώ	● ἡμεῖς / ὑμεῖς
● αὐτός	● οὗτος / αὕτη / αὐτός -ή -ό [↔ ο ἴδιος]
● ἐκεῖνος	● ὅδε / ἥδε
● ἐμός	● ἡμέτερος / ὑμέτερος
● ἄλλος	● ἑκαστος / ἕτερος / ἐκάτερος
● οὐδεῖς	● ὅς, ἥ, ὅ / ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ
● ἀμφοτέροι	● ὅστις, ἥτις, ὅ,τι
● οὐδέτερος	● ὁπότερος -α -ον
● ἀλλοδαπός	● ὅσος -η -ον / ὁπόσος -η -ον
	● οἷος -α -ον / ὁποῖος -α -ον
	● ὀπηλίκος -η -ον / ὀποδαπός -ή -όν

ΤΟ ΡΗΜΑ εἶμι

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
α β γ	εἶμι εἶ ἐστί	ἦν (ἦ) ἦσθα ἦν	ἔσομαι ἔσει ἔσται
α β γ	ἐσμέν ἐστέ εἰσὶ	ἦμεν ἦτε ἦσαν	ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΥΚΤΙΚΗ

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ
α β γ	ῶ ῆς ῆ	εἴην εἴης εἴη	ἐσοίμην ἐσοιο ἐσοίτο	— ἴσθι ἔστω
α β γ	ῶμεν ῆτε ῶσιν	εἴημεν (εἴμεν) εἴητε (εἴτε) εἴησαν (εἴεν)	ἐσοίμεθα ἐσοισθε ἐσούντο	— ἔστε ἔστων / ὄντων
	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ		
Ε Μ	εἶναι ἔσεσθαι	ὦν, οὔσα, ὄν ἐσόμενος - η - ον		

ΤΟ ΡΗΜΑ λύω

ΟΡΙΣΜΟΣ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΡΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
λύω λύεις λύει λύομεν λύετε λύουσιν	λύω λύῃς λύῃ λύωμεν λύητε λύουσιν	λύομαι λύοις λύοι λύομεν λύοιτε λύοιεν	λύε λύετω λύετε λύόντων	λύειν	λύων -ουσα -ον
ἔλυον ἔλυσες ἔλυε ἔλυσαν ἔλύομεν ἔλύετε ἔλυσαν					
λύσω λύσεις λύσει λύσομεν λύσετε λύσουσιν		λύσομαι λύσοις λύσοι λύσομεν λύσοιτε λύσοιεν		λύσειν	λύσων -ουσα -ον
ἔλυσα ἔλυσας ἔλυσε ἔλυσαν ἔλύομεν ἔλύετε ἔλυσαν	λύσω λύῃς λύῃ λύωμεν λύητε λύουσιν	λύσασμαι λύσαιοις λύσαιοι λύσσομεν λύσσοιτε λύσσοιεν	λύσον λύσάτω λύσατε λύσάντων	λύσαι	λύσας -ασα -αν
ἐλύκα ἐλύκας ἐλύκε ἐλύκαμεν ἐλύκατε ἐλύκασιν	ἐλύκω ἐλύκῃς ἐλύκῃ ἐλύκαμεν ἐλύκατε ἐλύκασιν	ἐλύκομαι ἐλύκοις ἐλύκοι ἐλύκομεν ἐλύκοιτε ἐλύκοιεν	ἐλύκε ἐλύκετω ἐλύκετε ἐλύκόντων	ἐλύκεναι	ἐλύκως -ύξα -ος
ἐλύκειν ἐλύκεις ἐλύκει ἐλύκαμεν ἐλύκατε ἐλύκασαν					

ΤΟ ΡΗΜΑ ΛΥΟΜΑΙ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΛΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
λύομαι λύει λύεται λυοίμεθα λύεσθε λύονται	λύομαι λύῃ λύηται λυώμεθα λύησθε λύονται	λυοίμην λύοιο λύοιτο λυοίμεθα λύοισθε λύονται	λύου λύέσθω λύεσθε λύέσθων	λύεσθαι	λυόμενος, -η, -ον
ἐλυόμην ἐλύου ἐλύετο ἐλυοίμεθα ἐλύεσθε ἐλύονται					
λύσομαι λύσει λύεται λυσοίμεθα λύσεσθε λύσονται		λυσοίμην λύσοιο λύσοιτο λυσοίμεθα λύσοισθε λύσονται		λύσεσθαι	λυσόμενος, -η, -ον
ἐλυσάμην ἐλύσω ἐλύσεται ἐλυσάμεθα ἐλύσασθε ἐλύσονται	λύσωμαι λύσῃ λύσῃται ελυσώμεθα λύσῃσθε λύσονται	λυσάμην λύσαιο λύσαιτο λυσάμεθα λύσαισθε λύσονται	λύσαι λυσάσθω λύσασθε λυσάσθων	λύσασθαι	λυσάμενος, -η, -ον
λέλυμαι λέλυσαι λέλυται λέλυμεθα λέλυσθε λέλυνται	λέλυμένος ὧς ἤ ἢ λέλυμένοι ὄντες ἤ ἢ λέλυνται ὧσιν	λελυμένος εἶην εἴης εἴη λελυμένοι εἴημεν εἴητε εἴησαν	λέλυσο λελύσθω λέλυσθε λελύσθων	λελύσθαι	λελυμένος, -η, -ον
ἐλέλυμην ἐλέλυσο ἐλέλυτο ἐλέλυμεθα ἐλέλυσθε ἐλέλυντο					

ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΜΕΛΛΩΝ Α'

λυθήσομαι λυθήσει λυθήσεται λυθησόμεθα λυθήσεσθε λυθήσονται		λυθησοίμην λυθήσοιο λυθήσοιτο λυθησοίμεθα λυθήσοισθε λυθήσονται		λυθήσεσθαι	λυθησόμενος, -η, -ον
--	--	--	--	------------	----------------------

ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΜΕΛΛΩΝ Β'

γραφήσομαι γραφήσει γραφήσεται γραφησόμεθα γραφήσεσθε γραφήσονται		γραφησοίμην γραφήσοιο γραφήσοιτο γραφησοίμεθα γραφήσοισθε γραφήσονται		γραφήσεσθαι	γραφησόμενος, -η, -ον
--	--	--	--	-------------	-----------------------

Έχει τις ίδιες καταλήξεις με τον Παθητικό Μέλλοντα Α' απλά αντί -θ- έχει άλλο σύμφωνο πριν από την κατάληξη [π.χ. **κλαπήσομαι, πληγήσομαι** κ.λπ]

ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α'

έλυθην έλύθης έλύθη έλυθημεν έλύθητε έλύθησαν	λυθῶ λυθῆς λυθῇ λυθῶμεν λυθῆτε λυθῶσιν	λυθείην λυθείης λυθείη λυθείμεν - λυθεῖμεν λυθείητε - λυθεῖτε λυθείησαν - λυθεῖεν	λύθητι λυθήτω λύθητε λυθέντων	λυθῆναι	λυθείς, -εῖσα, -έν
--	---	--	--	---------	--------------------

ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'

έγραφην έγραφης έγραφη έγραφημεν έγραφητε έγραφησαν	γραφῶ γραφῆς γραφῇ γραφῶμεν γραφῆτε γραφῶσιν	γραφείην γραφείης γραφείη γραφείμεν - γραφεῖμεν γραφείητε - γραφεῖτε γραφείησαν - γραφεῖεν	γραφητι γραφῆτω γραφητε γραφέντων	γραφῆναι	γραφείς, -εῖσα, -έν
--	---	---	--	----------	---------------------

Έχει τις ίδιες καταλήξεις με τον Παθητικό Αόριστο Α' απλά αντί -θ- έχει άλλο σύμφωνο πριν από την κατάληξη [π.χ. **έκλάπην, έπλήγην** κ.λπ]

Αόριστος Β΄

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ἔβαλον ἔβαλες ἔβαλε ἐβάλομεν ἐβάλετε ἔβαλον	βάλω βάλῃς βάλῃ βάλωμεν βάλῃτε βάλωσιν	βάλοιμι βάλοις βάλοι βάλοιμεν βάλοιτε βάλοιεν	κ βάλε βαλέτω κ βάλετε βαλόντων	βαλεῖν	βαλόν -ούσα -όν
ἔλυον	λύω	λύοιμι	λύε	λύειν	λύων...

ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ἐβάλομην ἐβάλου ἐβάλετο ἐβάλόμεθα ἐβάλεσθε ἐβάλοντο	βάλωμαι βάλῃ βάλῃται βαλώμεθα βάλῃσθε βάλωνται	βαλοίμην βάλοιο βάλοιτο βαλοίμεθα βάλοισθε βάλοιντο	κ βαλοῦ βαλέσθω κ βάλεσθε βαλέσθων	βαλέσθαι	βαλόμενος -η -ον
ἐλύομην	λύωμαι	λυοίμην	λύου	λύεσθαι	λυόμενος...

Παρατηρήσεις στον Αόριστο Β΄

ΟΙ ΑΟΡΙΣΤΟΙ

εἶπον, εἶδον, εἶλον

ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΤΙΣ ΕΞΗΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥΣ.

εἶπον ■ ➡ εἶπω εἶποιμι εἶνέ εἶπείν εἶπών

εἶδον ■ ➡ ἴδω ἴδοιμι ἴδέ ἴδειν ἴδών

εἶλον ■ ➡ ἔλω ἔλοιμι ἔλε ἔλειν ἔλών

ΠΕΝΤΕ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΕΣ ΤΟΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΛΗΪΟΥΣΑ

ΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΗΪΟΥΣΑ [βαλε]

ἐλθέ

εἰπέ

ἰδέ

εὗρέ

λαβέ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΣ ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α΄ ΕΝΡΙΝΟΛΗΚΤΩΝ ΚΑΙ ΥΓΡΟΛΗΚΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ἔνεια ἔνειμας ἔνειμε ἐνείμαμεν ἐνείματε ἔνειμαν	νείμω νείμης νείμη νείμωμεν νείμητε νείμωσιν	νείμαιμι νείμαις νείμαι νείμαιμεν νείμαιτε νείμαιεν	νείμον νείματώ νείματε νείμάντων	νείμαι	νείμας -ασα αν
--	---	--	---	--------	----------------

ΜΕΣΟΣ ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α΄ ΕΝΡΙΝΟΛΗΚΤΩΝ ΚΑΙ ΥΓΡΟΛΗΚΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ἐνείμαμην ἐνείμω ἐνείματο ἐνείμαμεθα ἐνείμασθε ἐνείμαντο	νείμωμαι νείμη νείμῃται νείμώμεθα νείμησθε νείμονται	νείμαιμην νείμαιο νείμαιτο νείμαιμεθα νείμαισθε νείμαιντο	νείμαι νείμασθω νείμασθε νείμασθων	νείμασθαι	νείμαμενος, -η, -ον
---	---	--	---	-----------	---------------------

1. Ενρινόληκτα θεωρούνται τα ρήματα που έχουν χαρακτήρα **μ** ή **ν**,
π.χ. μένω, νέμω.
2. Υγρόληκτα θεωρούνται τα ρήματα που έχουν χαρακτήρα **λ** ή **ρ**,
π.χ. ἀγγέλλω, φθείρω.
3. Τα ρήματα αυτά στο Μέλλοντα σχηματίζονται με την πτώση του τόνου
στη λήγουσα η οποία θα πάρει και περισπωμένη. Ο Μέλλοντας
αυτός λέγεται συνηρημένος και θα κλιθεί κατά το ρήμα **ποιώ -οὔμαι**.

νέμω ➡ νεμῶ

ἀγγέλλω ➡ ἀγγελῶ

φθείρω ➡ φθερῶ

ΜΕΣΟΣ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ ΑΦΩΝΟΛΗΚΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ		ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ			
πέπραγμαι πέπραξαι πέπρακται πεπράγμεθα πέπραχθε πεπραγμένοι εισίν	ἐπεπράγμην ἐπέπραξο ἐπέπρακτο ἐπεπράγμεθα ἐπέπραχθε πεπραγμένοι ἦσαν	_____ πέπραξο πεπράχθω _____ πέπραχθε πεπράχθων	πεπράχθαι	πεπραγμένος πεπραγμένη πεπραγμένον

ΟΡΙΣΤΙΚΗ		ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ			
γέγραμμαι γέγραψαι γέγραπται γεγράμμεθα γέγραφθε γεγραμμένοι εισίν	ἐγεγράμμην ἐγέγραψο ἐγέγραπτο ἐγεγράμμεθα ἐγέγραφθε γεγραμμένοι ἦσαν	_____ γέγραψο γεγράφθω _____ γέγραφθε γεγράφθων	γεγράφθαι	γεγραμμένος γεγραμμένη γεγραμμένον

ΟΡΙΣΤΙΚΗ		ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ			
πέπεισμαι πέπεισαι πέπεισται πεπείσμεθα πέπεισθε πεπεισμένοι εισίν	ἐπεπείσμην ἐπέπεισο ἐπέπειστο ἐπεπείσμεθα ἐπέπεισθε πεπεισμένοι ἦσαν	_____ πέπεισο πεπείσθω _____ πέπεισθε πεπείσθων	πεπείσθαι	πεπεισμένος πεπεισμένη πεπεισμένον

ΜΕΣΟΣ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ ΥΓΡΟΛΗΚΤΩΝ ΚΑΙ ΕΝΡΙΝΟΛΗΚΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ		ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ			
ήγγελμαι ήγγελσαι ήγγελται ήγγελμεθα ήγγελθε ήγγελμένοι εισίν	ήγγελμην ήγγελσο ήγγελτο ήγγελμεθα ήγγελθε ήγγελμένοι ήσαν	_____ ήγγελσο ήγγελθω _____ ήγγελθε ήγγελθων	ήγγελθαι	ήγγελμένος ήγγελμένη ήγγελμένον

ΟΡΙΣΤΙΚΗ		ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ			
ώξυμαι ώξυνσαι ώξυνται ώξύμμεθα ώξυνθε ώξύμμενοι εισίν	ώξύμμην ώξυνσο ώξυντο ώξύμμεθα ώξυνθε ώξύμμενοι ήσαν	_____ ώξυνσο ώξύνθω _____ ώξυνθε ώξύνθων	ώξύνθαι	ώξυμμένος ώξυμμένη ώξυμμένον

ΟΡΙΣΤΙΚΗ		ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ			
πέφασμαι πέφανσαι πεφανται πεφάσμεθα πέφανθε πεφασμένοι εισίν	ἐπεφάσμην ἐπέφανσο ἐπέφαντο ἐπεφάσμεθα ἐπέφανθε πεφασμένοι ήσαν	_____ πέφανσο πεφάνθω _____ πέφανθε πεφάνθων	πεφάνθαι	πεφασμένος πεφασμένη πεφασμένον

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ

τιμάω -ῶ, τιμάομαι -ῶμαι

	ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ	ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ
ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑ	τιμῶ τιμᾶς τιμᾷ τιμῶμεν τιμᾶτε τιμῶσιν	τιμῶμαι τιμᾷ τιμᾶται τιμῶμεθα τιμᾶσθε τιμῶνται
ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ	ἐτίμων ἐτίμας ἐτίμα ἐτιμῶμεν ἐτιμᾶτε ἐτίμων	ἐτιμώμην ἐτιμῶ ἐτιμᾶτο ἐτιμῶμεθα ἐτίμᾶσθε ἐτιμῶντο
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑ	τιμῶ τιμᾶς τιμᾷ τιμῶμεν τιμᾶτε τιμῶσιν	τιμῶμαι τιμᾷ τιμᾶται τιμῶμεθα τιμᾶσθε τιμῶνται
ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑ	τιμῶμι / τιμῶην τιμῶς / τιμῶης τιμῶ / τιμῶη τιμῶμεν τιμῶτε τιμῶεν	τιμῶμην τιμῶο τιμῶτο τιμῶμεθα τιμῶσθε τιμῶντο
ΠΡΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑ	— τίμα τιμάτω — τιμᾶτε τιμώντων	— τιμῶ τιμάσθω — τιμᾶσθε τιμάσθων
ΑΠΑΡΕ- ΜΦΛΑΤΟ ΕΝΕΣΤΟΤΑ	τιμᾶν	τιμᾶσθαι
ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑ	τιμών τιμῶσα τιμών	τιμώμενος τιμωμένη τιμώμενον

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ

ποιέω -ῶ, ποιέομαι -οῦμαι

	ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ	ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ
ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ποιῶ ποιεῖς ποιεῖ ποιουῦμεν ποιεῖτε ποιουῦσιν	ποιοῦμαι ποιεῖ ποιεῖται ποιούμεθα ποιεῖσθε ποιοῦνται
ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ	ἐποίουν ἐποίεις ἐποίει ἐποιοῦμεν ἐποιεῖτε ἐποίουν	ἐποιούμην ἐποιοῦ ἐποιεῖτο ἐποιούμεθα ἐποιεῖσθε ἐποιοῦντο
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ποιῶ ποιῆς ποιῇ ποιῶμεν ποιῆτε ποιῶσιν	ποιῶμαι ποιῇ ποιῇται ποιῶμεθα ποιῆσθε ποιῶνται
ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ποιοῖμι / ποιοίην ποιοῖς / ποιοίης ποιοῖ / ποιοίη ποιοῖμεν ποιοῖτε ποιοῖεν	ποιοίμην ποιοῖο ποιοῖτο ποιοίμεθα ποιοῖσθε ποιοῖντο
ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	— ποίει ποιείτω — ποιεῖτε ποιούντων	— ποιοῦ ποιεῖσθω — ποιεῖσθε ποιεῖσθων
ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ποιεῖν	ποιεῖσθαι
Μετοχή Ἐνεστώτας	ποιῶν ποιουῖσα ποιοῦν	ποιούμενος ποιουμένη ποιούμενον

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ

δηλόω -ῶ, δηλόομαι -οῦμαι

	ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ	ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ
ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δηλῶ δηλοῖς δηλοῖ δηλοῦμεν δηλοῦτε δηλοῦσιν	δηλοῦμαι δηλοῖ δηλοῦται δηλούμεθα δηλοῦσθε δηλοῦνται
ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἐδήλουν ἐδήλους ἐδήλου ἐδηλοῦμεν ἐδηλοῦτε ἐδήλουν	ἐδηλούμην ἐδηλοῦ ἐδηλοῦτο ἐδηλούμεθα ἐδηλοῦσθε ἐδηλοῦντο
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δηλῶ δηλοῖς δηλοῖ δηλώμεν δηλώτε δηλώσιν	δηλῶμαι δηλοῖ δηλῶται δηλώμεθα δηλώσθε δηλώνται
ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δηλοῖμι / δηλοῖην δηλοῖς / δηλοῖης δηλοῖ / δηλοῖη δηλοῖμεν δηλοῖτε δηλοῖεν	δηλοίμην δηλοῖο δηλοῖτο δηλοίμεθα δηλοῖσθε δηλοῖντο
ΠΡΟΣΤΑ-ΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δήλου δηλούτω δηλοῦτε δηλούντων	δηλοῦ δηλούσθω δηλοῦσθε δηλούσθων
ΑΠΑΡΕ-ΜΦΑΤΟ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δηλοῦν	δηλοῦσθαι
ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δηλῶν δηλοῦσα δηλοῦν	δηλούμενος δηλουμένη δηλούμενον

ΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ –ΜΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ἴσθημι τίθημι ἵημι δίδωμι

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἴσθημι ἴσθης ἴσθησι ἴσταμεν ἴστατε ἴσταῖσι	τίθημι τίθης τίθησι τίθεμεν τίθετε τιθέασι	ἵημι ἵης ἵησι ἵεμεν ἵετε ἱᾶσι	δίδωμι δίδως δίδωσι δίδομεν δίδοτε διδόασιν
ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἴσθην ἴσθης ἴσθῃ ἴσταμεν ἴστατε ἴστασαν	ἐτίθην ἐτίθεις ἐτίθει ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν	ἵην ἵεις ἵει ἵεμεν ἵετε ἵεσαν	ἐδίδουν ἐδίδους ἐδίδου ἐδίδομεν ἐδίδοτε ἐδίδοσαν
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἴσῳ ἴσῃς ἴσῃ ἴσῳμεν ἴσῃτε ἴσῳσιν	τιθῳ τιθῃς τιθῇ τιθῳμεν τιθῇτε τιθῳσιν	ἰῳ ἰῃς ἰῇ ἰῳμεν ἰῇτε ἰῳσιν	διδῳ διδῷς διδῷ διδῳμεν διδῷτε διδῳσιν
ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἴσταίην ἴσταίης ἴσταίῃ ἴσταίημεν / ἴσταίμεν ἴσταίητε / ἴσταῖτε ἴσταίησαν / ἴσταῖεν	τιθείην τιθείης τιθείῃ τιθείημεν / τιθείμεν τιθείητε / τιθεῖτε τιθείησαν / τιθεῖεν	ἰείην ἰείης ἰείῃ ἰείημεν / ἰεῖμεν ἰείητε / ἰεῖτε ἰείησαν / ἰεῖεν	διδοίην διδοίης διδοίῃ διδοίημεν / διδοῖμεν διδοίητε / διδοῖτε διδοίησαν / διδοῖεν
ΠΡΟΣΤΑ-ΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἴσθῃ ἴσάτω ἴστατε ἴσάντων	τίθει τιθέτω τίθετε τιθέντων	ἵει ἰέτω ἵετε ἰέντων	δίδου διδότω δίδοτε διδόντων
ΑΠΑΡΕ- ΜΦΑΤΟ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἴσθᾶναι	τιθέναι	ἰέναι	διδόναι
ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἰστάς ἰστάσα ἰστάν	τιθείς τιθεῖσα τιθέν	ἰείς ἰεῖσα ἰέν	διδούς διδούσα διδόν

ΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ –ΜΙ ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ

ἴστανται τίθενται ἴεμαι δίδομαι

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἴστανται ἴστασαι ἴσταται ἰστάμεθα ἴστασθε ἴστανται	τίθενται τίθεσαι τίθεται τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται	ἴεμαι ἴεσαι ἴεται ἰέμεθα ἴεσθε ἴενται	δίδομαι δίδοσαι δίδοται διδόμεθα δίδοσθε δίδονται
ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἰστάμην ἴτασο ἴτατο ἰστάμεθα ἴτασθε ἴσαντο	ἐτιθέμην ἐτίθεσο ἐτίθετο ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο	ἰέμην ἴεσο ἴετο ἰέμεθα ἴεσθε ἴεντο	ἐδιδόμην ἐδίδοσο ἐδίδοτο ἐδιδόμεθα ἐδίδοσθε ἐδίδοντο
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἰσῶμαι ἰσῆ ἰσῆται ἰσῶμεθα ἰσῆσθε ἰσῶνται	τιθῶμαι τιθῆ τιθῆται τιθῶμεθα τιθῆσθε τιθῶνται	ἰῶμαι ἰῆ ἰῆται ἰῶμεθα ἰῆσθε ἰῶνται	διδῶμαι διδῶ διδῶται διδῶμεθα διδῶσθε διδῶνται
ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἰσταίμην ἰσταῖο ἰσταῖτο ἰσταίμεθα ἰσταῖσθε ἰσταῖντο	τιθείμην τιθεῖο τιθεῖτο τιθείμεθα τιθεῖσθε τιθεῖντο	ἰείμην ἰεῖο ἰεῖτο ἰείμεθα ἰεῖσθε ἰεῖντο	διδοίμην διδοῖο διδοῖτο διδοίμεθα διδοῖσθε διδοῖντο
ΠΡΟΣΤΑ-ΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἴτασο ἰτάσθω ἴτασθε ἰτάσθων	τίθεσο τιθέσθω τίθεσθε τιθέσθων	ἴεσο ἰέσθω ἴεσθε ἰέσθων	δίδοσο διδόσθω δίδοσθε διδόσθων
ΑΠΑΡΕ- ΜΦΑΤΟ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἴτασθαι	τίθεσθαι	ἴεσθαι	δίδοσθαι
ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἰστάμενος ἰσταμένη ἰστάμενον	τιθέμενος τιθεμένη τιθέμενον	ἰέμενος ἰεμένη ἰέμενον	διδόμενος διδομένη διδόμενον

ΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ -ΜΙ
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ - ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β
 ἵστημι τίθημι ἵημι δίδωμι

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἔστησα ἔστησας ἔστησε ἔστήσαμεν ἔστήσατε ἔστησαν	ἔθηκα ἔθηκας ἔθηκε ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν	ἦκα ἦκας ἦκε εἶμεν εἶτε εἶσαν	ἔδωκα ἔδωκας ἔδωκε ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	στήσω στήσης στήση στήσωμεν στήσητε στήσωσιν	θῶ θῆς θῇ θῶμεν θήτε θώσιν	ῶ ῆς ῇ ῶμεν ήτε ῶσιν	δῶ δῶς δῷ δῶμεν δώτε δῶσιν
ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	στήσαιμι στήσαις στήσαι στήσαιμεν στήσαιτε στήσαιεν	θείην θείης θείη θείημεν / θεῖμεν θείητε / θεῖτε θείησαν / θεῖεν	εἶην εἶης εἶη εἶημεν / εἶμεν εἶητε / εἶτε εἶησαν / εἶεν	δοίην δοίης δοίη δοίημεν / δοῖμεν δοίητε / δοῖτε δοίησαν / δοῖεν
ΠΡΟΣΤΑ-ΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	στήσον στησάτω στήσατε στησάντων	θές θέτω θέτε θέντων	ἔς ἔτω ἔτε ἐντων	δός δότη δότε δόντων
ΑΠΑΡΕ- ΜΩΤΟ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	στήσαι	θεῖναι	εἶναι	δοῦναι
ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	στήσας στήσασα στήσαν	θείς θεῖσα θέν	εἷς εἶσα ἐν	δούς δοῦσα δόν

ΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ –ΜΙ
ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄
 ἴσταμαι τίθεμαι ἵεμαι δίδομαι

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἔστην ἔστης ἔστη ἔστημεν ἔστητε ἔστησαν	ἔθέμην ἔθου ἔθετο ἔθέμεθα ἔθεσθε ἔθεντο	εἶμην εἶσο εἶτο εἶμεθα εἶσθε εἶντο	ἐδόμην ἐδου ἐδοτο ἐδόμεθα ἐδοσθε ἐδοντο
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	στῶ στῆς στῇ στῶμεν στήτε στώσιν	θῶμαι θῇ θῆται θώμεθα θῆσθε θῶνται	ῶμαι ῇ ῆται ώμεθα ῆσθε ῶνται	δῶμαι δῶ δῶται δώμεθα δώσθε δῶνται
ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	σταίην σταίης σταίῃ σταίημεν / σταίμεν σταίητε / σταῖτε σταίησαν / σταῖεν	θείμην θεῖο θεῖτο θείμεθα θεῖσθε θεῖντο	εἶμην εῖο εῖτο εἶμεθα εἶσθε εἶντο	δοίμην δοῖο δοῖτο δοίμεθα δοῖσθε δοῖντο
ΠΡΟΣΤΑ-ΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	στήθι στήτω στήτε στάντων	θοῦ θέσθω θέσθε θέσθων	οῦ ἔσθω ἔσθε ἔσθων	δοῦ δόσθω δόσθε δόσθων
ΑΠΑΡΕ- ΜΦΑΤΟ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	στήναι	θέσθαι	ἔσθαι	δόσθαι
ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	στάς στάσα σάν	θέμενος θεμένη θέμενον	ἔμενος ἐμένη ἔμενον	δόμενος δομένη δόμενον

ΤΟ ΡΗΜΑ

δείκνυμι / δείκνυμαι

	ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ	ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ
ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δείκνυμι δείκνυς δείκνυσι δείκνυμεν δείκνυτε δεικνύασι	δείκνυμαι δείκνυσαι δείκνυται δεικνύμεθα δείκνυσθε δείκνυνται
ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἐδείκνυν ἐδείκνυς ἐδείκνυ ἐδείκνυμεν ἐδείκνυτε ἐδείκνυσαν	ἐδεικνύμην ἐδείκνυσσο ἐδείκνυτο ἐδεικνύμεθα ἐδείκνυσθε ἐδείκνυντο
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δεικνύω δεικνύης δεικνύῃ δεικνύωμεν δεικνύητε δεικνύωσιν	δεικνύωμαι δεικνύῃ δεικνύηται δεικνύόμεθα δεικνύῃσθε δεικνύωνται
ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δεικνύοιμι δεικνύοις δεικνύοι δεικνύοιμεν δεικνύοιτε δεικνύοιεν	δεικνυοίμην δεικνύοιο δεικνύοιτο δεικνυοίμεθα δεικνύοισθε δεικνύοιντο
ΠΡΟΣΤΑ-ΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δείκνυ δεικνύτω δείκνυτε δεικνύντων	δείκνυσσο δεικνύσθω δείκνυσθε δυσκνείσθων
ΑΠΑΡΕ-ΜΦΑΤΟ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δεικνύναι	δείκνυσθαι
ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δεικνύς δεικνύσα δεικνύν	δεικνύμενος δεικνυμένη δεικνύμενον

ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β' ΒΑΡΥΤΟΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ἔδραν ἔβην ἔγνων ἔδυν

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	ἔδραν ἔδρας ἔδρα ἔδραμεν ἔδρατε ἔδρασαν	ἔβην ἔβης ἔβη ἔβημεν ἔβητε ἔβησαν	ἔγνων ἔγnows ἔγνω ἔγnowμεν ἔγnowτε ἔγnowσαν	ἔδυν ἔδους ἔδυ ἔδυμεν ἔδυτε ἔδυσαν
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δρῶ δρᾶς δρᾷ δρῶμεν δράτε δρῶσιν	βῶ βῆς βῆ βῶμεν βῆτε βῶσιν	γνῶ γnows γνῶ γνῶμεν γνώτε γνώσιν	δύω δύης δύη δύωμεν δύητε δύωσιν
ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δραίην δραίης δραίη δραίμεν δραῖτε δραῖεν	βαίην βαίης βαίη βαίμεν βαῖτε βαῖεν	γνοίην γνοίης γνοίη γνοίμεν γνοῖτε γνοῖεν	_____
ΠΡΟΣΤΑ-ΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δρᾶθι δράτω δράτε δράντων	βῆθι βήτω βῆτε βάντων	γνῶθι γνώτω γνώτε γνώντων	δϋθι δύτω δϋτε δύντων
ΑΠΑΡΕ-ΜΦΑΤΟ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δρᾶναι	βῆναι	γνῶναι	δϋναι
ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΣΤΟΤΑΣ	δράς δρᾶσα δράν	βάς βᾶσα βάν	γνούς γνοῦσα γνόν	δύς δῦσα δύν

ΤΟ ΡΗΜΑ Φημι

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΜΕΤΟΧΕΣ ΕΝΕΣΤΩΤΑ
φημι φῆς φησί[ν]	ἔφην ἔφησθα ἔφη	φῶ φῆς φῆ	φαίην φαίης φαίη	_____ φάθι φάτω	φάναι	φάσκων φάσκουσα φάσκον
φαμὲν φατὲ φασί[ν]	ἔφαμεν ἔφατε ἔφασαν	φῶμεν φῆτε φῶσιν	φαῖμεν / φαίημεν φαῖτε / φαίητε φαῖεν / φαίησαν	_____ φάτε φάντων		

ΤΟ ΡΗΜΑ εἶμι

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΜΕΤΟΧΕΣ ΕΝΕΣΤΩΤΑ
εἶμι εἶ εἶσι	ἦα / ἦειν ἦεις / ἦεισθα ἦει	ἴω ἴης ἴη	ἴοιμι ἴοις ἴοι	_____ ἴθι ἴτω	ιέναι	ιών ιούσα ιόν
ἴμεν ἴτε ἴασι	ἦμεν ἦτε ἦσαν / ἦσαν	ἴωμεν ἴητε ἴωσιν	ἴοιμεν ἴοιτε ἴοιεν	_____ ἴτε ιόντων		

ΤΟ ΡΗΜΑ οἶδα

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	ΜΕΤΟΧΕΣ ΕΝΕΣΤΩΤΑ
οἶδα οἶσθα οἶδε	ἤδειν / ἤδη ἤδεις / ἤδησθα ἤδει / ἤδειν	εἰδῶ εἰδῆς εἰδῆ	εἰδείην εἰδείης εἰδείη	_____ ἴσθι ἴστω	ειδέναι	ειδῶς ειδυῖα ειδὸς
ἴσμεν ἴστε ἴασιν	ἤδεμεν / ἤσμεν ἤδετε / ἤστε ἤδεσαν / ἤσαν	εἰδῶμεν εἰδῆτε εἰδῶσιν	εἰδείημεν / εἰδείμεν εἰδείητε / εἰδείτε εἰδείησαν / εἰδείεν	_____ ἴστε ἴστων		